

POŠTNI GLASNIK

Alna knjižnica

Ljubljani

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštnina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvu lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik III.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1923.

15. številka

Poštni kongres.

(Dalje.)

Bukoš (Vojvodina): Iz najbogatejšega dela države prinaša pozdrave najsiromašnejšim članom države. Živimo v taki bedi, da s sedanjimi plačami absolutno ni več mogoče izhajati. Statistično je dokazano, da je največ bolnih in tuberkuloznih ravno med poštnimi uslužbenci. Ostro graja, da ne skrbi država niti za Srbe, za tiste ljudi v Vojvodini, ki so vse žrtvovali za to državo. Po velikih poštah se morajo truditi sami, vse posle morajo poštarji sami opravljati, dodeljene moči so jim odvzeli, ljudje s 15 do 20 službenimi leti imajo manj plače ko kak pritepenec, ki nima za to državo nobenih zaslug, pa dobi razen plače še 40 lancev zemlje. Kaj se pravi v tako bogati in rodovitni deželi, kakor je Banat, 40 lancev zemlje, pojasni, da se to pravi poleg svojih službenih prejemkov imeti še zemljišče, ki nese 120.000 Din letnih dohodkov.

Cvetko Vutković (Črna gora): Že na lanskem in predlanskem kongresu je protestiral proti neupravičenemu in neutemeljenemu premeščanju Črnogorcev. Če in kadar je kaka premestitev res potrebna, saj se ne protivimo, toda to ne sme iti na račun drugih. Kogar se že mora premestiti iz Črne gore, naj se ga premesti v Hercegovino ali Bosno, ne pa v Macedonijo, kjer naši ljudje ne morejo živeti.

Burno pozdravljen čita delegat **Bergman** iz Češkoslovaške srbski govor, za tem pa govori v češkem jeziku. V obeh govorih pozdravlja slogo in prijateljsko vez med našim in češkoslovaškim narodom. Spominja na sklenjeno pobratimstvo in zvestobo do smrti.

Tomo Jovanović: V ognjevitih besedah se zahvali delegatom iz Češkoslovaške za obisk in naklonjenost. Naše vezi se morajo čedalje bolj utrditi, da nas nihče več ne razdruži. Pa naš cilj je še večji — vseslovanska zveza. Proslavlja majko Rusijo, na katero gledamo in čakamo ko na odrešenje, da se umiri in okrepi, takrat pride čas, da se pod okriljem dobre in mogočne matere Rusije zberejo vsi slovanski narodi na poti v lepšo bodočnost Slovanstva. — Dalje govori o službeni pragmatiki in pravi, da bo na jesen (!) predložena parlamentu. Z vehementno ostrostjo napada člen 4, točko 7 pragmatike, ki pravi, da ne more biti državni uradnik oni, ki »izpoljava« načela, ki nasprotujejo sedanjim oblikam države. To je reakcionarstvo in svobodne države nevredno. Tako je lahko človek najboljši, najsposobnejši in najvestnejši uradnik, pa je po svojem preišljenem prepričanju republikanec, in ne more biti državni uradnik. To je absurdno in državno uslužbenstvo mora z vsemi močmi proti taki reakcionarni in vse uslužbenstvo žaleči točki protestirati.

Predsednik prekine zborovanje ob 12.10 ter napove nadaljevanje kongresa za 15. uro.

Popoldansko zborovanje.

Do 15. ure prekinjeno zborovanje se šele ob 16. uri znova otvori.

Tomo Jovanović prične z novo službeno pragmatiko, za pošto morajo veljati posebne odredbe, gledati se mora na odgovorno in težavno službo, katero vrši poštno, telegrafsko, telefonsko osebje. Teorija je hčerka, praksa je mati dobrega službovanja. Zato se ne sme polagati v naši stroki izključno važnost šolski izobrazbi, nego sposobnosti in uporabnosti v praktičnem izvrševanju službe. Z ozirom na naše naporno delo moramo zahtevati za pošto 30 letno službeno dobo.

Tkalac (Zagreb): Zastopa pogodbene poštarje. Na Hrvaškem je kakih 500 kontraktualnih poštarjev. Doslej je bilo vse dobro, v redu so vršili svojo službo, zdaj pa se kar naenkrat zahteva od njih, da morajo napraviti nižjo poštno šolo. To je krivično, s pravilnikom je odrejeno, da ostane vsakdo v tistem svojstvu, v kakršnem ga je pravilnik zatekel. Mlajši tovariši bi si že pomagali na ta ali oni način; od onih, ki imajo 20—30 službenih let, se pa ne more danes zahtevati, da naj na starost še v šolo hodijo in izpite polagajo.

Serbedžija: Poštno, telegrafsko in telefonsko osebje se z ozirom na svojo službo ne more uvrstiti v splošni uradniški zakon. Poleg vojske, sodnikov in železničarjev se mora tudi naše vprašanje rešiti s posebnim zakonom, ali pa naj se vsaj v splošni zakon vnese stavek o izrednem položaju pošte. Kar se tiče uvrstitve poštne uslužbenec v kategorije, mora poudariti, da je treba upoštevati šolsko izobrazbo, vendar glavno je strokovno znanje. Skrbeti moramo, da dobimo čimbolj izšolan naraščaj, čim več šole, tem boljše, toda strokovno znanje mora biti enakovredno šolski izobrazbi. Sposobnost se mora ceniti samo po strokovnih izpitihi.

Stojančič (telefonistka iz Beograda): Za telefonistke ministrstvo ničesar ne stori. Mora se jih vsečakar smatrati za kvalificirano osebje. Zahtevajo tudi z ozirom na svojo naporno službo samo 25 letno službeno dobo za polno penzijo.

Delegat iz Novega Sada slika bečo drž. uslužbenec in zahteva zboljšanje.

Toma Jovanović: Ne oddaljimo se od dnevnega reda. Govor je o členu IV, točka 7, zakona o službeni pragmatiki (»... koji izpoljava...«). Vse drugo pride k slučajnostim. O posameznih zahtevah je vlada že obveščena, zdaj se mora brigati, da našim zahtevam ugodí. On ni samo predsednik Saveza, nego tudi

predsednik akcijskega odbora vseh državnih uslužbenec in železničarjev v celi kraljevini in kot tak izjavlja, da mora priti do konsekvenc, če vlada in parlament našega vprašanja ne reši. Mi ne moremo čakati do končne izvedbe pragmatike, potrebujemo in zahtevamo takojšnje izboljšanje. Ako uradniškega vprašanja ne reši vlada, ga bo moralo rešiti uradništvo samo.

Neki uradnik iz Beograda ostro protestira proti členu IV, točka 7, ki je istoveten s členom 76 srbske pragmatike. Uradništvo je pomagalo stvoriti to državo in se je ob vsaki priliki izkazalo kot državotvorni faktor. Zato je nezaslišana krivica in drznost, da se omejuje uradništvo v najprimitivnejših svoboščinah, ki so vsakemu državljanu po ustavi zajamčene. Za nas, ki smo steber države, je vlada pripravila ta zakon, ne uporablja pa zakona o zaščiti države proti tistim elementom, ki rušijo in sabotirajo to državo, ki napadajo in blatijo narodno edinstvo. Zakaj ne uporablja vlada strogih zakonov, ki jih ima za nas pripravljene, proti največjemu hujskaču in sovražniku te države — proti Radiću (veliko odobravanje, ploskanje, nemir, medklic na levičarje, predsednik zvoni in poziva govornika k redu). Kdo ruši to državo, mi ali Radić? (Hrup in nemir, predsednik zvoni in preti, da mu vzame besedo, ker ne pusti govoriti politično).

Nato so bile stavljene in sprejete sledeče resolucije:

1.) Takojšnje povišanje draginjskih doklad. Materijalna beda drž. uslužbenec je tako velika, da ne morejo več živeti. Vsi izgovori vlade so ničevi.

2.) V službeno pragmatiko se mora vnesti pripomba, da se uredi razmerje poštne uslužbenstva s posebnim zakonom. K razpravam o pravilniku, ki določa in izvršča posamezne kategorije, se morajo pritegniti zastopniki Saveza.

3.) Člen IV, točka 7, zakona o službeni pragmatiki, se mora izpremeniti v toliko, da se državni uradnik, ki javno izpoveduje (»izpoljava«) proti sedanjim oblikam vladavine, ne more enostavno odpustiti iz službe, nego da se preda rednemu sodišču.

4.) O redukciji ne sme biti pri poštni, telegrafski, telefonski stroki več govora. V vseh pokrajinah je poštno osebje tako polno zaposleno, da se ne more v interesu službe nikdo več pogrešiti.

5.) V poštni, telegrafski, telefonski stroki se mora izvršiti moderna reforma, čimprej naj se otvori višja poštna šola.

6.) V vseh večjih mestih — v prvi vrsti v Beogradu — naj se zgrade nova poštna poslopja.

Če vlada teh zahtev ne sprejme, morajo nastopiti posledice, za katere uslužbenstvo ne prevzame odgovornosti.

Nato so sledile volitve, pri katerih je bil z vzklikom izvoljen ves stari odbor s Tomo Jovanovičem na čelu, kateremu so priredili navzoči burne ovacije.

Pri slučajnostih se oglasi Cvetko Vučković (Crna gora): Hvali in povečuje Tomo Jovanoviča ter se čudi, kako more biti država tako neekonomična, da pusti tako krepkega, zmožnega in zaslužnega moža, kakor je Tomo Jovanović, živeti v pokoju, mesto da bi izrabila njegove zmožnosti in izkušnje v aktivni službi. Čuje, da je bil predsednik Saveza brez pravega vzroka vpokojen ter da ga vlada noče reaktivirati. Prosi pojasnila, vsekakor pa se mora Savez z vso močjo zavzeti na merodajnih mestih, da se vpokličje njegov predsednik nazaj v aktivno službo.

Djordjević (Beograd): Pojasni kot odbornik, da je organizacija sama zahtevala od Tome Jovanoviča, da prosi za vpokojitev in da kandidira v narodno skupščino, ker je hotela imeti zastopnika v parlamentu.

Kos (Zagreb) in Soldatić (Split) govorita v prilog reaktiviranju Tome Jovanoviča ter mu izrekata polno zaupanje.

Predsednik pojasni, da je za vpokojitev prosil sam, ker je nameraval kandidirati v parlament. Zdej ga pa vlada noče reaktivirati. Mnenja je, da bi morala imeti pošta vsaj enega zastopnika v narodni skupščini. Za vzgled navaja tovariše Čehe, od katerih je ravno voditelj današnje delegacije Čhsl. drž. poslanec, pa tudi v senatu imajo češki tovariši enega zastopnika. Toliko tisočev je poštnega, telegrafskega in telefonskega osebja, pa nima nobenega narodnega poslanca iz svoje srede, da bi zastopal interese ptt. stroke. To je kvarno in bo treba gledati, da spravimo enega tovariša od ptt. osebja v prihodnji državni zbor. Tukaj ne gre za osebo, ali je to Tomo Jovanović ali kdo drugi, glavno je, da pridemo do svojega zastopnika.

Končno govori še delegat iz Sarajeva, ki predlaga, da naj bi prenehale posamezne pokrajine z lastnimi društvenimi glasili, nego naj izdaja samo Savez skupno glasilo, katerega se vsi oprimumo, da se bliže spoznamo.

Ker je dnevni red izčrpan, zaključil predsednik na 2 dni določeni kongres že prvega dne ob 19. uri.

Joja.

V Beogradu.

Kadar se vrnem iz naše prestolice, premlevam nekaj tednov vtise, ki sem jih tamkaj dobil, in moram priznati, da se moje naziranje vedno izpreminja. Deloma v dobro deloma v slabo ljudstva, ki živi tam doli ter kreše po ministrstvih našo usodo ali skuša v skupščini in organizacijah vplivati na krmarenje. Na zunanaj se ti ljudje ne pustje vklepati in omejevati, pa jim tudi ni treba povodcev kakor nam. Naj navedem samo primer: Policijske ure Beograd ne pozna. Vsak restavrater ali gostilničar toči toliko časa, dokler ima goste, časih celo do treh ali štirih zjutraj, ako zalezejo v njegovo gostilno ali podrum slučajno Slovenci. In vendar ne čuješ nikjer razgrajanja in vpitja. Vse se vrši v najlepšem redu. Ako pa je le komu močna ružica ali ljuta zmešala možgane, da zamenja ulico s pašo ter daje z vpitjem in kričanjem duška svojemu razpoloženju, potem ga na kvar-tu (policiji) poduče, da take ekstravagan- ce v Beogradu niso dovoljene. Poduk je

starokopiten in se poslužuje baje s pridom palice. Kaj bi bilo, ako bi v Ljubljani prve dni meseca ali v soboto odpravili policijsko uro? Policijske straže bi bilo treba potrojiti, pa še ne vemo, če bi obvladale položaj, ker nimamo dovolj zaporov. Rekli bode, to je malenkostno, pa ni. Navajeni smo, da se nam svoboda reže po malem. Navajeni smo, da korakamo po ograjeni poti in niti ne zapazimo, da nas obdaja visok plot, ki nam brani stopiti na levo ali desno.

Beograd se obnaša kakor velemesto in se čuti, da je prestolica velike države ter ne pozna šovinizma. Govori katerikoli jezik, nikdo se ne bo ob tebe obregnil, nikdo ne postane na te pozoren. Videl sem gospoda, ki se je sprehajal po Terazijah z velikansko frankfurterico na panama slamniku, a noben pasant ni tega opazil, razen nekega Slovenca, ki ga je po ljubljanskem obmejnem običaju opozoril, da se z frankfurterico izziva Slovane. Beograd je nekaj drugega kakor Ljubljana. Ljudje so izšli iz druge šole ter mislijo in delajo drugače kakor mi. V pridobitnih zadevah so bolj naobraženi kakor mi in imajo za take zadeve veliko več smisla kakor mi. Kdo jih je naobrazil, ali šola ali dom ali življenje, mi ni znano. Smisel za pridobivanje se posebno lepo kaže na poštanskem domu, ki ga kratko imenujejo imanje (premoženje). Kaka razlika med prvim letom mojega bivanja v Beogradu in letošnjim letom. Takrat je bilo na imanju nekaj kolib, od teh je bila ena za silo preurejena v pisarno. Prostor pred kolibo so pokrili z veliko plahto, na kateri so pričali napisi in žigi, da je bila nekoč last avstrijske armade. Nekaj primitivnih lesenih klopi je bilo pripravljeno za poslušalce in zborovalce. Dve mali mizi sta morali zadoščati za predsedstvo in poročevalce. In letos? Ona mala koliba je preurejena v lično pritlično poslopje, v katerem je nameščena kantina, kuhinja in več sob za pisarne, ki so svele in dovolj prostorne. Inventar je okusen ter popoln, ne manjka niti velika Wertheimblagajna, ki predstavlja že sama za naše pojme lepo društveno premoženje.

Nasproti temu poslopju so sezidali iz opek velik paviljon, ki je znotraj predeljen z zidom v dva dela. Večji prostor služi za posvetovanja, kongrese, banke- te itd., manjši pa predstavlja nekako sprejemnico. Na prvem dvorišču, ki je še vedno krog in krog obdano z malimi delavskimi hiščami, je postavljen velik magazin iz valovite pločevine, ki je znotraj obita z lesom. Tu se bo razvilo močno zadružno življenje. Kakor smo posneli iz blagajniškega poročila, je bilo vse to sezidano s prostovoljnimi prispevki, ki so v obilni meri prihajali iz krajev, ki leže v mejah Srbije, a noben belič se ni izgubil v Beograd od preko, kar gotovo ni prav, ker bo imelo od Saveza iste koristi Skoplje, ki prvači med darovalci, kakor Ljubljana, ki ni dala niti pare. Prostovoljne prispevke so pobirali pod imenom »cigeli«, kar pomeni našo opeko. Srbi so v porabljanju tujk veliki. Ako nimajo lastne besede za označbo kakega predmeta, potem ne ustvarjajo novih besed in ne hodijo na posodo k sorodnim sosedom, ampak kratkoma napišejo nemško ali turško besedo s cirilico in stvar je gotova. Tako je mogoče, da pobirajo za cigele, jedo rostbratne sa saftem in imajo trgovine z napisom »kloncpikleraj«. V takih trgovskih podjetjih se namreč perilo svetlo lika, kar se pravi po nemško »Glanz-büglerei«.

Osebe ostajajo vedno iste. Na čelu Saveza stoji Toma Jovanović, ki se ni izpremenil niti za las. Njegov nastop je še vedno širok in samozavesten, govor jasn in gladek, misel točno opredeljena in preračunjena na efekt. Pod njegovim vodstvom potekajo zborovanja tako kakor si jih je zamislil sam. Opozicije ima nekaj, a ta se oglašja, kakor smo opazili letos, samo po gostilnah, na kongresu je bil absoluten gospodar. V veliko oporo mu je tajnik Pavlović, markantna osebnost z mirnim, treznim nastopom. Njegovo letošnje tajniško poročilo nas je zadivilo. Brezobzirno je udarjal po korupciji, tako da se je čutil po njegovem poročilu predsednik primoranega, da pomaže z oljem velike rane, ki jih je vsekal Pavlović. Naš stari znanec Gjorgjević je vedno isti. Temperamenten, poslanec pri govoru glasan, mestoma kričeč ter zaripljen v obraz. Serbedžija, ki smo ga bili vajeni kot delegata zagrebške organizacije, smo dobili topot kot agilnega odbornika »Saveza«, ki se je pa najboljši udeleževalec pri gospodarskih poslih, to je pri pripravah za banket. No, ker ravno imenjam banket, naj omenim, da je bil nekaj čisto novega. Dosedaj smo bili navajeni na izražito srbsko kuhinjo, a letos je »Savez« računat radi čeških gostov s srednjeevropskim okusom ter pripravil prav lep menu. Zal, delegati iz ljubljanske direkcije niso bili pravočasno obveščeni, da je bilo treba kupiti kuverte že predpoldne pri tajništvu, zato so morali zvečer oditi z dolgim nosom, ker zanje ni bilo mesta.

Iz province so prišli stari delegati, kakor znani Cvetko Vukičević za Cetinje, Soldatić za Split, Kos za Zagreb in Tkalac za kontraktualne poštarje. Kontraktualni imajo res dobrega zastopnika, ki zagovarja neustrašeno pravice svojih mandatarjev. Nove obraze je poslalo samo Sarajevo in Novisad. Navajeni smo bili, da se je na kongresu vsakokrat oglašil predsednik nasprotne organizacije, Vojadinović, ki je tvoril opozicijo. Letos se je »Savez« tega neljubega kritika iznebil na ta način, da je upeljal vstopnice, ki so se dajale le članom.

Naša »Zveza« oziroma nie zastopstvo, je doživelo to pot razočaranje. Dosedaj je bilo običajno, da je kongres razen predsednika izvolil tudi dva ali tri podpredsednike in menda ravno toliko zapisnikarjev. Letos niso bili voljeni podpredsedniki, ampak trije tajniki, trije »brojači glasova« in trije overovatelji zapisnika. Ti funkcionarji tvorijo nekako predsedstvo in »Savez« vedno pazi, da pripadajo različnim vetrovom in različnim organizacijam. V to predsedstvo je bil še vedno razen letos voljen zastopnik naše »Zveze«, kot najmočnejše organizacije, ki je včlanjena v »Savezu«. »Savez« je popolnoma pozabil, da mu je bila dosedaj naša Zveza od početka najzvestejša sotrudnica, ki je šla z njim vedno čez drn in strn, ter se zaradi tega dostokrat zamerjala pri drugih pokrajinskih organizacijah. Letos torej so na nas pozabili, kakor so pozabili, da niso zastopani nižji nameščenci. Za zagrebško ravnateljstvo je bil izvoljen Kos, ki zastopa samo uradništvo, za ljubljansko Lichteneker, ki zastopa samo upravnike itd., le Soldatić iz Splita je imel za seboj tudi takozvane »nižje«.

S čudom smo zapazili, da na kongresu samem ni bilo služiteljev, le nekaj smo jih videli v kantini, kjer so prodajali pivo. Dosedaj še nismo mogli ugotoviti, kaj je temu vzrok. Neverjetno se

nam zdi, da bi »Savez« kar naenkrat izpremenil naziranje ter obrnil ost proti služiteljem, ki jih je smatral dosedaj za največjo oporo. Verjetneje je, da so bili nižji samo v naglici prezrti. Obrnili smo se za pojasnilo v Beograd, a nismo dobili do danes odgovora.

V smislu Saveznih pravil bi se morala vsaka mala organizacija včlaniti naravnost v Beograd. Take direktno včlanjene organizacije na območju naše direkcije bi bile sekcija upravnikov, sekcija ambulančnih uradnikov, sekcija p. t. činovnikov, sekcija prožnih nadziralcev v Ljubljani, Mariboru, Ptuju, Celju itd., torej nebroj malih organizacij, ki ne bi imele med seboj nikakega drugega stika, razen »Saveza«. Kdor pozna količjak društveno življenje, ve, da je taka organizacija nezmisljiva, ki uničuje vsak procvit. Še danes, ko imamo v evidenci vse člane ter pazimo, da so vsi organizirani, in žrtvujemo za posamezne člane potovalne stroške za agitatorje, samo da pritegnemo neorganizirance, je v področju ljubljanske direkcije 10% divjakov. Kako bo izgledala organizacija, ako ne bo vodil nihče evidence, si lahko vsak sam predstavlja. Važno je tudi, da imajo pokrajinske organizacije do 90% vseh intervencij pri ravnanstvu in le 10% važnejših pri ministrstvu. Kljub vsemu temu se je menda postavil »Savez« na stalšče, da je treba ubiti ali vsaj brskati močne pokrajinske organizacije, kakršna je naša »Zveza«. Ne vem, če bo to prav.

Začudil sem se, kako malo potroši »Savez« za delegate. Če sem prav razumel, potem so izdali vsega skupaj za celo poslovno leto okrog 200 D, kar znači da niso priredili v provinci niti enega shoda, niti enega agitacijskega potovanja, in šele sedaj mi je razumljiv neverjetno majhen odstotek organiziranih. V tej točki se naše naziranje diametralno reže z naziranjem »Saveza«. »Savez« polaga vso važnost na izgradbo močne centrale, ki naj svojo moč tudi na zunaj dokumentira z velikimi poslopi. Mi skušamo na vse načine pridobiti kolikor mogoče veliko članov ter izpremeniti sedanje paradne organizacije v bojne falange.

V to poglavje spada tudi vprašanje časopisa. Delegat iz Sarajeva, ki predseduje, kakor je znano, najšibkejši organizaciji, je predlagal, da naj se ukinejo vsi pokrajinski časopisi ter naj ima vsa država samo eno strokovno glasilo, ki naj izhaja v Beogradu. Delegat iz Novega Sada je interpeliral predsedstvo, zakaj Savez zadnje čase sploh ne izdaja več časopisa, narkar mu je predsednik odgovoril, da nima list nikakih materijelnih težkoč, ampak ne izhaja zaradi tega, ker nima gradiva. Savezni funkcionarji so bili baje vsi z zgradbo društvenega doma popolnoma okupirani in niso mogli misliti na pisanje kakih člankov. Čudna stvar! Če bi mi vstavili...

(Dalje sledi.)

Gospodarski in stanovski del.

Pobotnice.

Gospod Urbančič me je pozval v 12. in 13. številki Poštnega glasnika, naj mu odgovorim kot pregledovalec računov na te-le vprašanja:

1.) Ali je moje potrdilo (za 125 Din, reci: enstodvajsetpet dinarjev), kateri znesek sem prejel kot delegat za kongres v Zagrebu od Zveze pošt. org. v Ljubljani, račun ali pobotnica?

2.) Ali prevzamem za svojo pobotnico odgovornost ali ne, ker sem na občnem zboru izjavil, da za take račune ne morem prevzeti odgovornosti?

3.) Ali prevzamem odgovornost za pobotnice svojih kolegov gg. Janežiča in Zupanca? (Janežič potoval v Beograd na kongres leta 1921, Zupanec pa na kongres v Zagreb leta 1922 s podpisanim vred).

4.) Zakaj nisem že leta 1921 kot revizor zahteval, da se računi specificirajo in zakaj sem to šele letos storil?

Na to vprašanje je moj odgovor zelo lahek:

1. Moje potrdilo je pobotnica, ker je Zveza določila za vseh osem delegatov v Zagreb pavšalni znesek v odborovi seji.

2.) Za pavšalno določeni in od odbora odobreni pavšalni znesek prevzamem lahko odgovornost.

3.) Odgovornost za pobotnico g. Zupanca prevzamem prav tako lahko kakor za svojo, ker je potoval v Zagreb ob isti priliki, kakor jaz in mu je Zveza na svoji seji določila isti pavšalni znesek kakor meni. Gospod Janežič je bil pa na kongresu v Beogradu l. 1921, ko jaz nisem bil revizor, ampak samo namestnik in kot tak nisem prišel nikoli v funkcijo, zato moje revizijsko poročilo popolnoma nič ne tangira.

4.) Na to vprašanje sem hkrati odgovoril v točki 3.

Ivan Korun,
kontrolor III. raz.

ODGOVOR.

Gospod Korun se je odzval mojemu pozivu in mi odgovarja na stavljena mu vprašanja s pripombo, da mu je odgovor zelo lahek. Jaz sem pa nasprotnega mnenja, ker vem in mu bom dokazal, da mi na prva tri vprašanja ne more odgovoriti, ker se na nobeni seji Zveze, ko se je sklepalo o teh delegatih, ni določil pavšalni znesek za stroške potovanja.

Na prvo točko njegovega odgovora mu odgovarjam, da je bilo v seji, dne 5. oktobra l. 1922, sklenjeno, da pošlje Zveza na kongres v Zagreb zaradi važne točke, ki se je obravnavala, osem delegatov, a o odločitvi potnine ni bilo govora, o čemur se gospod Korun lahko prepriča, če prečita dotični sejni zapisnik.

Kar se tiče delegatov, ki so bili v seji 4. julija 1921 določeni za kongres 12. in 13. julija v Beogradu, se jim je določila dnevnicca po 200 kron na dan in vožnja 3. razreda osebnega vlaka, kar je tudi zapisano v zapisniku.

Pobotnice vseh gospodov bi torej morale biti po lastni zahtevi gospoda Koruna in njegovih tovarišev specificirane. Gospod Janežič bi moral navesti toliko dni po 200 kron, vožnja toliko, skupaj toliko! Gg. Korun in Zupanec bi pa morala posebej navesti stroške za vožnjo in prehrano, ker se takrat dnevnicca ni določila. Kar so torej gg. Korun in tovariši grajali, tega sami niso storili. S tem je zadeva za mene končana.

Karel Urbančič.

Poravnajte naročnino za drugo polletje!

Razne vesti.

† Leopold Wizjan. Včeraj, 31. julija, je po kratki bolezni v deželni bolnici umrl naš tovariš g. Leopold Wizjan, poštni kontrolor v Ljubljani. Tik pred pokojem ga je doletela smrt. Blag mu spomin!

Zahvala. Podpisani izrekam najsrčnejšo hvalo gg. tovarišem pri poštne uradu Ljubljana 2, kateri so skupno darovali 124 Din kot podporo ob moji dolgotrajni bolezni. — Ivan Weiss, poštni poduradnik, Ljubljana 1.

V znamenju časa. — Osojbe finančne straže trumoma zapuščata državno službo. Ti ljudje prejemajo za izvrševanje svoje službe ob državnih mejah po 2400 kron mesečne plače. Da s tem ne morejo živeti in poleg tega še opravljati težavno in nevarno službo, je jasno. Lahko si predstavljamo, kako se služba izvršuje in kaka škoda se državi utegne dogajati. V Bohinjskem odseku je ta mesec 30 stražnikov odpovedalo službo. Žalostno.

Vprašanje na finančnega ministra. — »Ljubljanski »Naš Glas« je stavil v svoji 20. številki na finančnega ministra sledeča vprašanja: »Ali je res, da Vi kot minister prejemate plačo direktorja banke? — Ali je res, da Vi kot minister še podpisujete bančne akte? Ako je vse to res, kako morete pri tem čuvati nepristranost finančne uprave napram Vaši banki? — Ali vidite, da uradnik, ki nima niti deseti del Vaših enostranskih dohodkov, ne more živeti?« Brez komentarja, ker je nepotreben! Radovedni smo, kako in kaj bo ta gospod odgovoril.

To pri nas ni mogoče!? — Slišimo, da imajo v Beogradu gotovi načelniki, direktorji in razni šefi visoke honorarje (od 10.000 — 20.000 Din) za izdelavo zakonskih predlogov, za razne komisije, seje itd. (Lj. N. Gl. št. 20.) No potem res ni čuda, da naša pragmatika tako izgleda, ker ti gospodje gotovo niso delali po svoji vesti, ampak po nalogu naših zatiralec.

»Kod nas se više troši za konje i magarace nego za činovnike.« Beogradska »Politika« navaja v svoji številki od 18. t. m. pod gorenjim naslovom sledečo zanimivo statistiko: »Država ima v svoji upravi 2878 konj, 524 mežgov, 136 oslov, 526 žrebet in 1005 bivolov in volov. Z zakonom o naknadnih kreditih je bil za prehrano te živine dovoljen naknadni kredit od 145 milijonov dinarjev. — Državnih uradnikov in slug pa ima država okrog 207.000 (natančnega števila se ne ve! op. ur.), ter blizu 100.000 penzionistov. Z zakonom o naknadnih kreditih za prejemke teh ljudi pa je bil dovoljen naknadni kredit od 344 milijonov Din. Iz tega sledi: V SHS stane državo en državni konj, vol ali osel po 11.300 Din letno; en državni uslužbenec ali penzionist pa po 9.900 Din letno.« — Zato ni čudno, ako si človek z malo večjo družino danes ne more privoščiti drugega, kakor malo salate in krompirja, medtem ko državni osli žro, kolikor se jim ljubi.

Pragmatika. O njej bomo govorili v prihodnji številki.

Poravnajte naročnino za tekoče četrtletje! — Mnogo jih je, ki tega še niso storili, store naj to 1. avgusta! **Naročnina za II. polletje znaša 12 Din.** — Kdor ne more plačati četrtletno, pa naj plača mesečno.

Poglavje o politični člankih in o osebni poštvovalnosti. — Moje društvo je sklenilo, da na tako izrazito osebne izpade, kakršne je prinesla zadnja številka »Poštnega glasnika«, sploh ne bo odgovarjalo. Mene je pa preds. Urbančič v svojem članku »Nepošten boj« naravnost izzval, da moram reagirati, in sicer prav na kratko in samo v dveh stvareh. — Ker sem ravnal vedno pošteno za stanovsko korist nas vseh, me je leta 1921. močno zbolelo, ko sem zapazil, kako poizkuša g. Urbančič spraviti pošto v svoj politični tabor. Ko je še kandidiral in se pred volitvami prav pridno udeleževal, sem ga prijel v »Slov. Narodu«. On je dobro vedel, da sem to storil jaz, in se je oglasil pri meni. V najinem razgovoru mi je priznal, da bi on kot predsednik take zveze ne smel kandidirati, ker dela to slabo kri v strokovni organizaciji in vzbuja med političnimi nasprotniki nezaupanje, kar je čisto nepotrebno. Na to lahko vedno prisežem, sicer pa upam, da tega g. Urbančič tudi tajil ne bo. Navzlic tej izjavi pa je lansko leto svoj greh ponovil. V »Narodovem« članku sem bil resnično zapisal »da on ni demagog«, in še danem trdim, da takrat ni bil. Demagogija zahteva tudi svojih sposobnosti, ki jih tedaj g. Urbančič še ni imel. Ali če bi se mi danes zdelo vredno, da bi napisal o tem še kako bešedo, bi se tista moja iz-

java morda prav temeljito izpremenila. — Glede požrtvovalnosti g. Urbančiča za zvezo bi pa omenil samo tole: Dokler je on v Beogradu »na tleh spal«, so spali na tleh tudi boljši ljudje od njega. Ko so se pa razmere spodaj obrnile na bolje, so ga povsod sprejemali z odprtimi rokami in bi ga še bolj pristrčno, če bi bil imel malo več nastopa. Da bodo pa videli njegovi najbolj zaslepljeni privrženci, kako požrtvovalen je bil, naj omenim samo majhen primer. — Bil sem urednik »Poštnega glasnika«. V tem uredništvu sta bila resnično še gg. Otoničar in Šalehar, formalno pa gg. Urbančič (ki je sploh na vsaki špici), Bavdek in, če se ne motim, Apih. — Za svoje delo sem dobival nagrado jaz, gospoda Otoničar in Šalehar in pa — gospod Urbančič, ki ni pri listu izpolnjeval niti

dolžnosti kot predsednik, to se pravi, da lista največkrat sploh ni videl, dokler ni bil natisnjen. — Vprašam gospoda »zaščitnika nižjih«, zakaj ni prepuščal popolnoma nezasluzenih denarjev rajši ubogemu maksimirancu Bavdeku ali pa Apihu?? — Janko Tavzes, kontrolor na direktoriji v Ljubljani.

Priobčujemo ta članek da ne prelomimo dane besede, katero je gospod Tavzes zlorabil, ker samo osebno napada gospoda Urbančiča in mu dela krivico, ne da bi stvarno odgovoril na članek »Nepošten boj«, v katerem je gospod Urbančič samo branil svojo čast. — Gospod Tavzes je s tem člankom obsodil samega sebe in je vsak komentar nepotreben, ker je s tem več ko

preveč pokazal svoje osebno sovrašstvo do gospoda Urbančiča. V obrambo g. Urbančiča omenimo le, da je on glavni urednik lista in prejema za delo in skrb 30 D na mesec, med tem ko je prejel gospod Tavzes za korekturo po 66 Din na mesec. — Izjavljamo, da je to zadnji članek, katerega priobčujemo v tej zadevi. — Časnikarski odsek.

Smrt ne izbira — »Dobrota« podpiral

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana.
Izdaja Zveza poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Ivan Bonač trgovina s papirjem
priporoča svoje
pisarniške potrebščine.

Zaloga pohištva

F. Fajdiga sin

v Ljubljani, Sv. Petra c. 17. Ustanov. l. 1879.

Ima vedno v zalogi vse vrste pohištva kakor tudi madrace vseh vrst. Mizarska in tapetniška delavnica.

Priporoča se

modna trgovina

T. Eger

v Ljubljani

Sv. Petra c. 2.

Telefon št. 425.

Telefon št. 426

Stavbeno podjetje

Ivan Ogrin, Grubarjevo nabrežje štev. 8

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.

Točna postrežba (25)

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE. Ljubljana

Pisarna Emonska cesta 8. 313
Tovarna Erjavčeva cesta 2. 249
Telefon interurban

Najmodernejša in največja tovarna moških, dečjih in fantovskih oblek.

KONKURENČNE CENE.

I. JAX & SIN, Ljubljana

Gospodarska cesta 22

Pisalni stroji

„ADLER“

Vozna kolesa

Styria Dürkopp

Orožno kolo (Waffenrad)

Ceniki zastoj in franko.

Priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev za rodbino in obrt.

Kolesa z motoretmi na prvo kolo.

Kunstek & Pleterski
trgovina z manufakturno, modnim blagom, usnjem in kožami

Ljubljana, Vodnikov trg 5. (24)

Ivan Zakotnik, Ljubljana

mestni tesarski mojster, Dunajska c. 46.

Telefon 379.

Telefon 379.

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrejša za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje itd.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

Vzajemna zavarovalnica

Ljubljana,

Dunajska c. 17.

PODRUŽNICE:

Zagreb, Sarajevo, Vrbanja ul. 4, Celje Breg 33, Split, Sombor in vseh drugih večjih mestih.

Osn. 1900. T 522. Bz. Vzajemna. Sprejema vsa požarna zavarovanja, premičnin in nepremičnin, življenska zavarovanja v vseh kombinacijah. Najugodnejši pogoji. Edini slovenski zavod.

„Meraki“

Medic, Rakovec & Zankl

tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov Centrala Ljubljana. Podružnica Maribor. Skladišče: Novi Sad.

Ljubljana: Telefon 64.

Brzjavni: MERAKL

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode. Priznana najboljša in zanesljiva kakovost barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweis), strojno olje, karbolinij, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slikarski in zidarski čopiči, drugi v to stroko spadajoči predmeti. (18)

Josip Petelinc

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih stoev „GRITZNER“ v vseh opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Vsakovrstno usnje in garantirani čevlji domačega izdelka posebno štipacni za moške, ženske in otroke, kakor tudi finejši iz boksa se dobe pri trdkih

GASPER MAHER

LJUBLJANA

TRŽAŠKA C. 9.

(nasproti tobačne tovarne)

Postrežba točna in solidna!

Poljanska cesta št. 8.

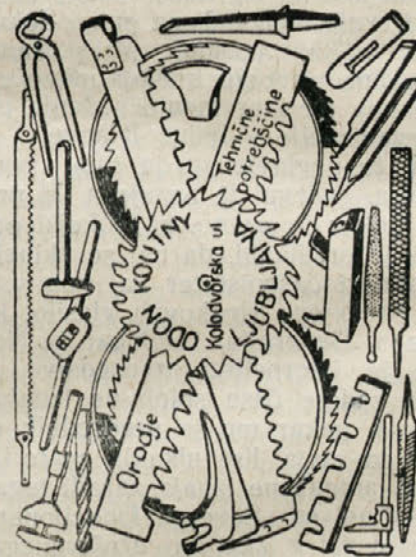
Ustanovljeno 1852.

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škatile) za konzerve. (11)

Zadružna gospodarska banka d. d. Ljubljana

V lastni palači: Miklošičeva cesta 10.

Račun poštno-ček. urada Ljubljana št. 11.945, Zagreb 39.080.

Telefon štev. 57.

Podružnice: Djakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split, Sibenik. — Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost: Sveopća Zanatlijska banka d. d. Zagreb, njena podružnica v Karlovcu, Gospodarska banka d. d. Novi Sad

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 60,000.000.—

Vloge nad K 350,000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lomardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in bor. ne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk, državne razredne loterije.

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

trgovina
Konfekcijska